بخش دریایی به عنوان یکی از حوزه‌های راهبردی کور، تاثیرات زیادی در زمینه امنیت ملی، علم و فناوری، اقتصاد و اقتدارآفرینی کشور داشته و توسعه فعالیت‌های دریایی کشور طی چند دهه گذشته یکی از مهمترین محورهای مورد تاکید مقامات ارشد کشور بوده است. مشکلات عدم توسعه یافتگی بخش دریا در کشور تاکنون از منظر و ابعاد مختلف مورد بررسی قرار گرفته است. با توجه به مطالعات صورت گرفته در رابطه با ساختار نهادی بخش دریایی کشور، به طور کلی می‌توان نواقص و چالش‌های ذیل را در ساختار فعلی مطرح نمود:

- ضعف وجود نهاد متولی متمرکز در سیاست گذاری بخش دریا
- عدم تفکیک فعالیت های حاکمیتی از تصدی گری
- محدود بودن ساختار دریایی به یک وزارتخانه و مشکل ارتباطات بین وزارتخانه‌ای
- رشد نامتناسب و ناهماهنگ زیربخش‌های مختلف دریا با توجه به قرارگیری آنها در سطح ساختارهای مختلف حاکمیتی
- عدم هماهنگی و هم سویی سیاست های زیربخش های مختلف دریا
- عدم امکان ایفای نقش در حوزه فرابخش و بخش دریا
- تعدد نهادهای تصمیم گیر و نبود مدیریت واحد و در نتیجه ضعف پاسخگویی در بخش دریا

علاوه بر حوزه تمرکز، سطح قرارگیری ساختاری نهاد مطلوب نیز در ساختار فعلی کشور، از جمله مسائلی است که باید در طراحی ساختار در نظر گرفته شود.

با توجه به ساختار کشور و ملاحظات موجود، هیچ کدام از سناریوها به تنهایی نمی‌توانند منجر به توسعه بخش دریا در کشور و حل مشکلات این حوزه گردند. از این‌رو باید ترکیبی از سناریوها در نظر گرفته شود تا ساختار مطلوب ضمن بهره‌مندی از نقاط قوت تمامی سناریوها، حداقل نقاط ضعف ممکن را داشته باشد.